Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улица Чарнецкого.

Редакція пôдъ ч. 4 улиця св. Антонього.

Письма приймають ся лишь франкованѝ.

Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Прилога до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:

на цѣлый рôкъ	2 зр. 40 к.
на пôвъ року .	1 зр. 20 к.
на чверть року .	60 к.
мѣсячно	20 к.

Подиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:

на цѣлый рôкъ	5 зр. 40 к.
на пôвъ року	2 зр. 70 к.
на чверть року	1 зр. 35 к.
мѣсячно	45 к.

Поодиноке число 3 кр.

Ч. 3. Субота 5 (17) Сѣчня 1891. Рôкъ I.

Запросины до предплаты.

За помочею Божою зъ днемъ 2 (14) сѣчня вступила вже „Народна Часопись“ на поле правильного періодичного труду. Нема закутика серед Русинами въ Галичинѣ, де бы она своими оказовыми числами не дала ся пôзнати и можемо похвалитися, що всюды найшла она пріязненный привѣтъ. Приписуємо тоє лишь щирому, ясному и для нашого народа єдиноспасительному прапорови, якій мы пôднесли.

Мы будемо старати ся, щобы змѣстъ еи бувъ для читателѣвъ интересуючій, поучительный, доступный для всѣхъ, принадный формою и певный вѣродостойными информаціями. Оголошеня и инсераты найдуть помѣщенье на цѣлой четвертôй сторонѣ, щобы и въ тôмъ взглядѣ, читателѣ нашѝ мали певнѝ и ôдвѣтнѝ для себе вѣдомости. Въ тôй надѣи, що „Народна Часопись“ обôйме якъ найширшѝ круги читателѣвъ серед всѣхъ верствъ суспôльности рускои, запрошуємо всѣхъ Родимцѣвъ до запренумерованя сего найдоступнѣйшого выдавництва руского.

Пренумерата выносить:

на цѣлый рôкъ	2 зр. 40 кр.
на пôвъ року	1 зр. 20 кр.
на чверть року	— 60 кр.
мѣсячно.	— 20 кр.
Поодиноке число	— 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:

на цѣлый рôкъ	5 зр. 40 кр.
на пôвъ року	2 зр. 70 кр.
на чверть року	1 зр. 35 кр.
мѣсячно	— 45 кр.
Поодиноке число	3 кр.

Звертаємо увагу на тоє, що и на провинціи можна буде ôдбирати „Народну Часопись“ по цѣнахъ означеныхъ для Львова, с. є. безъ коштôвъ пересылки почтовои. Именно тѝ пренумеранты на провинціи, котрѝ схочуть ôдбирати нашу часопись въ ц. к. Староствахъ або аґенціяхъ Староствами означеныхъ, не будуть поносити коштôвъ пересылки.

Санитарне пытанье въ нашôмъ краю.

Санитарный законъ, ухваленый на послѣдной каденціи Галицкого Сойму, а котрый безъ найменшого сумнѣву интересує всѣхъ якъ найживѣйше — то справа одна зъ найважнѣйшихъ. Можемо повеличати ся тымъ, що послы рускѝ тому законови не тôлько не противилися, (що не завсѣгды бувало), але его ще якъ найгорячѣйше поперли. Тымъ крокомъ своимъ дали они доказъ высокого розумѣня потребъ суспôльности и поклали першу головну основу до економичного здвигненя краю, що такожь есть одною зъ точокъ оголошенои ними програмы въ послѣднôмъ Соймѣ.

Економичне здвигненье, особенно бѣдного нашого селяньства и мѣщанства, доти не збуде ся, доки санитарнѝ ôдносины, котрѝ у насъ дôйшли майже до крайного запущеня, не поправлять ся. Безъ здоровля нема силы, безъ силы нема труду, безъ труду нема доробку, безъ доробку нема засôбности, здорового помешканя, скрѣпляючого ѣдла, ôдповѣднои одежи и п., а черезъ то знову нема здоровля — однымъ словомъ блудне колесо, въ котрôмъ кружачи, дôйшли-бы мы до послѣдного харлацтва и нужды.

Але закимъ санитарный законъ, маючій уздоровленье нашого краю проводити постепенно, начне дѣлати по мѣрѣ засобу гроша и лѣкарскихъ силъ; намъ бы треба завчасу и не оглядаючи ся на Правительство, зачати акцію въ тôмъ напрямѣ якъ найживѣйшу. Тоє, що въ тôй справѣ було роблене доси, було роблене безъ одностайного системү, доброохотностію лише поодинокихъ труженниковъ починане. Тутъ треба солидарного труду всѣхъ бажаючихъ добра загального: приходства, школы, двора, уряду, та всѣхъ честныхъ громадянъ.

Племеннѝ рôжницѣ, народовскій еґоизмъ, языковѝ и вѣровѝ перегоны, на тôй точцѣ повиннѝ замовкнути; точка бо ся неутральна, загально-людска, маюча для всѣхъ оденъ пекучій интересъ.

Розглядаючись за причинами, довѣвшими нашу красву, особенно селянску людность до такихъ сумныхъ санитарныхъ ôдносинъ, мусимо указати на одну, именно — на темноту и непорадность нашого люду. Сила то вже наговорено про се, що сельскій народъ больше довѣряє знахорамъ и бабамъ, якъ лѣкарамъ и аптикамъ, а однакъ въ тôмъ напрямѣ мало що зроблено до теперь. Менше ще, ба навѣть ничь не робить ся въ напрямѣ запобѣганя хоробамъ и нидѣню селянскои людности. А до того треба-бы приучувати ей разъ-вразъ и просвѣтнѝ нашѝ товариства найбôльше прислужилибъ ся загальному добру, еслибъ гиґіену розробляли и поясняли въ своихъ выданяхъ якъ найчаще.

Позволимъ собѣ кинути тутъ ось яку гадку:

Не давно краковскій лѣкарь др. Генрихъ Іорданъ заложивъ „Товариство опѣки надъ здоровльемъ“. Цѣлею того товариства есть: 1) Побудженье до шанованя и плеканя здоровля, ширеньемъ межи селянскимъ народомъ гиґіеничныхъ вѣдомостей въ загалѣ; 2) Щѣпленье замилуваня працѣ надъ пôзнаньемъ санитарныхъ ôдносинъ краю и поправленьемъ ихъ, особенно помежи тыми, котрѝ зъ уряду свого або становиска могуть въ тôмъ напрямѣ дѣйствовати зъ пожиткомъ; 3) Сполучуванье людей всѣхъ станôвъ въ дружину труженниковъ надъ поправленьемъ здоровля; 4) Пôзнаванье и ôдго-

И такъ буває.

I.

Любили ся, та мама не дала. Любили ся, любили щиро. Онъ сирота бѣдный, наймить; [illegible] богацкои вдовы доня.

II.

— На що мы ся спôзнали? на що полюбили? — пытавъ неразъ Олекса Маланку.

— На що спôзнали ся — шептала Маланка собѣ. — На що спôзнали ся — та серцю годѣ сказати: не люби, забудь! Спôзнали ся, такъ Богъ давъ; полюбили ся, розлюбити годѣ.

III.

Олекса мавъ стару матѣрь. Згорблена у [illegible] Палажка любила дуже Олексу, не диво, тôлько еи щастя, тôлько маетку, тôлько потѣхи. Старушка знала добре, що ся дѣє въ серцю сына; знала про нещасну любовь, та годѣ [illegible] невѣстѣ зворушити серце матери Маланки. Пр[illegible] и просила-бы, цѣлувала-бы по [illegible]гахъ и [illegible]ови зъ пôдъ серця дала-бы, щобы [illegible]упити щастя своѣй дитинѣ — все дармо! Знала [illegible]а тоє, що знали и другѝ люде, скорше по[illegible]шишь камень, якъ серце Гапки, матери Ма[illegible].

IV.

Прійшли старости до Гапчинои хаты. Вôйтъ, богачь на цѣле село, сватає Маланку. Дарма, що старый, що голова сива, що шестеро дѣтей по першôй жѣнцѣ. Та волы суть, та поле, та отара одна и друга. Що не напросила ся Маланка, що не нацѣлувала ся нôгъ матери, все пропало; зъ порожною, но за то повязанѝ вернули старости.

V.

Гей грай музыко! разъ весѣлье справляю моѣй Маланцѣ; одна дитина, та бодай най знає що не щадила матѣрь на еи ôдданье. Гей грай музыко, веселѣть ся добрѝ люде! Отъ такъ розходить ся ôдъ радости Гапка. Поблагословила дѣточокъ, запевнила дитинѣ и волы и конѣ, и хату и отару. Чи запевнила серце, та любовъ? О тôмъ не думала Гапка.

VI.

Гуляютъ въ хатѣ, спѣваютъ свахи, бютъ тропака парубки, ажь искры идуть зъ пôдковокъ, нѣкто и не уважає, що молодои нема на посадѣ. Выйшла Маланка на дворъ, выйшла, бо душно було серцю, бо тяжко було глянути на матѣрь, ще тяжше на того, котрый ôдъ нынѣ мавъ бути еи мужемъ. Була се нôчь, а нôчь чудна, весняна. Мѣсяць освѣтивъ блѣдымъ свѣтломъ божій свѣтъ; поважно выглядали при его блеску верхи высокѝ, пышнѝ ялицѣ и буки, що вѣнкомъ окружали село. Боже, якъ красный сей свѣтъ! Якъ красный. — Тôлько жити, та нажити ся. А жити годѣ, бо нема серця нема щирои любови. Наразъ озвала ся сопѣлка. Еи голосъ проникавъ все Маланку; она любила всегда слухати тыхъ сумныхъ звукôвъ, неразъ плакала при нихъ. Плакала, та сама не знала чому; въ весѣльну нôчь свою спôзнала тоє. Сопѣлка утихла, а мѣсто неи роздала ся десь далеко пѣсня.

Лѣпше менѣ камень въ воду,
Лѣпше най загину,
Якъ зъ нелюбомъ жити маю
Хоть одну годину.

И знову заграла сопѣлка и знову стихла и знову зачала ся пѣсня:

На щось менѣ моя мати
Долю завязала,
На щось мене молодую
За нелюба дала.

Довше не вздержала Маланка. Стиснуло ся серце, бѣдна дѣвчина заплакала въ голосъ. „На щось мене моя мамо за нелюба дала“, ось одно, що стояло ѣй на гадцѣ. И довго довго

кюванье тыхъ чинниковъ, котри̂ шкодять здоровлю; 5) Заводженье закладо̂въ публичного добра и надаванье истнуючимъ благотворнымъ заведенямъ уздоровительнои цѣли.

Кождый бачить, яка то крясна и великои досяглости цѣль. Одже наша гадка така: Чи не далобы ся того товариства розширити на цѣлый край, здецентрализовати его, позакладати на основѣ програмы того товариства, повѣтови̂ або громадски̂ санитарни̂ кружки. Можуть бути ро̂льничи̂, просвѣтни̂ и инши̂ кружки; чомужъ бы не мали бути санитарни̂, въ котрыхъ зо̂йшлибъ ся люде всѣхъ переконань полiтичныхъ и религiйныхъ, всѣхъ верствъ суспо̂льности и всѣхъ степенѣвъ умственного розвитку. Борба загальна противъ спо̂льному ворогови всѣхъ нездоровлю и передчасно̂й смертности, булабы може найсильнѣйшою повязкою сполучуючою мешканцѣвъ сего краю въ одно.

Мы кидаемо сюю гадку и о̂дкрываемо публичну дискусiю на стово̂цяхъ нашои часописи, надъ тымъ, такъ некучимъ предметомъ. Може въ пору тота гадка буде; — ждемо на о̂дголосы

Часть полiтична.

Що разъ то частѣйше дають ся чути голосы, що въ Ватиканѣ не можуть ся вже теперъ згодити на правдоподо̂бного наслѣдника Льва XIII. Ческа газета *Narodni Listy* подають вѣсть, себъ-то голосы кардинало̂въ суть подѣлени̂, и замѣчають, що конкляве наступуюче буде одно зъ найтяжшихъ. *Tagblatt* пише, що найбо̂льше шансъ мае кардиналъ Lavigerie, хотяй противъ него стоить сильна опозицiя нѣмецкихъ и ракузкихъ кардинало̂въ.

Що вѣсти ти̂ узрѣли свѣтъ Божiй въ редакцiяхъ обохъ згаданыхъ часописей, се рѣчь певна. Не перечимо, що дѣло такои ваги, якъ выбо̂ръ Папы, вымагае глубшого застановленя и порады, но кто лишень яке небудь мае понятье о устрою Церкви и о способѣ, въ якiй выбо̂ръ Папы о̂дбувае ся, той певно признасть, що въ вѣдомостяхъ подо̂бныхъ правды анѣ нема, анѣ бути не може. Обо̂ръ Папы, се рѣчь цѣлкомъ инша якъ выбо̂ръ президента бразилiйскои републики, и не того обирае ся, кто найбо̂льше мае шансъ за собою, но того, кого за найго̂днѣйшого обиратслѣ узнають. А хотяй и при то̂мъ выборѣ конечною рѣчею есть зважати и на тое, щобы маючiй бути выбранымъ бувъ личностiю тѣшучою ся прихильностею представителѣвъ всѣхъ державъ, то однакъ не выплывае зъ того, щобы за житя одного Папы вже о̂дбували ся нарады, а тымъ бо̂льше споры межи обирателями що до выбору другого. Еслибы такъ ся рѣчи мали, то и конкляве и торжественный спосо̂бъ выбору, де кождый числить бо̂льше на помо̂чь Духа святого, якъ на власный розумъ, булибы комедiею чистою, що припустити можуть певно лишь ти̂ часописи, котри̂ вже нынѣ мають вѣдомости о то̂мъ, що кождый зъ кардинало̂въ бажавъ-бы до̂стати тiару.

Администраторы архидиезезiи ґнѣзненскои и познаньскои, епископъ-суфраґанъ Лѣковскiй и о. Кравсъ, выдали 8 сѣчня с. р. циркуляръ до цѣлого духовенства, въ котро̂мъ звертають увагу на тое, що выходяча въ Берлинѣ соцiалистична часопись *Gazeta robocza*, котру тысячами розкидають въ Княжествѣ, ширить межи робочими клясами погубни̂ идеи соцiялизму. Циркуляремъ тымъ завзываеся духовеньство, щобы старало ся паралижувати проворну дѣлательно̂сть згаданои часописи, а паралижовати именно черезъ основуванье католицкихъ стоваришень тамъ, де людно̂сть робоча бо̂льше есть зцентрализована. Именно поручае ся основанье товариствъ челяднико̂въ або робо̂тнико̂въ въ бо̂льшихъ мѣстахъ, якъ Познань, Гнѣзно, Остро̂въ, Быдґоща, Равичь и др.; въ иншихъ мѣсцевостяхъ належить основувати товариства св. Винкентiя а Паульо, або другихъ брацтвъ церковныхъ. Поручае ся такожь основанье популярного письма, котре поучувалобы клясы робучи̂: чимъ есть соцiализмъ и якими небезпеченьствами грозить о̂нъ суспо̂льности. Остаточно заперечити ся не дасть, що соцiализмъ зборoти може лишь соцiализмъ, але той, якiй плыве зъ вѣры Христовои, якiй голосить св. Церковь. Въ Нѣмеччинѣ одна зъ головныхъ причинъ, для якихъ домагають ся повороту Езуито̂въ, есть та, що законъ сей, направленый въ борбѣ зъ блудами, розвертаючими порядокъ суспо̂льный, зумѣе справити ся и зъ соцiялизмомъ. Если правдиви̂ суть слухи, що и цѣсарь Вильгельмъ приклонюеся до ихъ повороту, и то для тои самои причины, то можна предвидѣти, що слушне жаданье центра о̂днесе побѣду.

Анкета въ справѣ науки языка руского
въ школахъ середныхъ.

Дня 3 н. ст. сѣчня с. р. о̂дбуло ся по̂дъ проводомъ вiце-президента краевои рады шко̂льнои д-ра Бобжинского засѣданье анкеты для нарады надъ справою науки языка руского въ школахъ середныхъ. До сеи анкеты були симъ разомъ покликани̂: д-ръ Ом. Огоновскiй, о. Вас. Ильницкiй, професоры рускои ґiмназiи: Д. Гладиловичь, К. Лучако̂вскiй и Юл. Романчукъ та професоры учительскои семiнарiи: Ол. Барвѣньскiй и Ом. Партицкiй, а кро̂мъ того бравъ участь въ нарадахъ анкеты ще членъ кр. рады шко̂льнои д-ръ Заиончковскiй.

По представленю теперѣшного стану сеи справы референтомъ, котрымъ бувъ инспекторъ краевый, Иванъ Левицкiй, переведено надъ предметомъ нарадъ подро̂бну дискусiю, котра зако̂нчилась слѣдуючими ухвалами:

I. Анкета пересвѣдчившись, що правильному розвиткови и поступови науки языка руского стоить на перешкодѣ передовсѣмъ недостача рацiонального розкладу матерiялу наукового на поодиноки̂ клясы, а еще бо̂льше недостача о̂дповѣдно до теперѣшнихъ вымого̂въ уложеныхъ „Читанокъ" и „Выписо̂въ" — уважае необходимымъ:

1) розложити матерiялъ науки о̂дповѣдно до пляно̂въ, ухваленыхъ для языка польского и нѣмецкого;

2) постарати ся, щобы якъ найскорше выготовити и выдати нови̂ „Читанки" и „Выписы".

II. Полишаючи дотеперѣшный розкладъ матерiялу наукового въ низшо̂й ґiмназiи на разѣ безъ змѣны, треба въ высшо̂й ґiмназiи рѣчь змѣнити рѣшучо и розложити матерiялъ на поодиноки̂ клясы въ сей спосо̂бъ:

1) Для V клясы призначае ся читанье взо̂рцѣвъ прозы и поезiи, взятыхъ чи то зъ орiґiнальныхъ творо̂въ рускихъ, чи то зъ добрыхъ переводо̂въ о̂дповѣдныхъ творо̂въ лiтературы европейскои.

2) Въ клясѣ VI учитись будуть ученики языка старо-руского, на по̂дставѣ „Хрестоматiи" д-ра Огоновского, а заразомъ читати будуть знатнѣйши̂ памятники староруской лiтературы.

3) Въ клясѣ VII въ першо̂мъ по̂вроцѣ будуть читатись творы лiтературы устнои (народнои), въ друго̂мъ по̂вроцѣ сеи клясы и черезъ цѣлый ро̂къ въ VIII клясѣ буде предметомъ науки лiтература новѣйша, почавши о̂дъ ко̂нця XVIII вѣку.

III. 1) Треба заразъ забрати ся до выготовленя „Выписо̂въ" для клясы V, по̂сля пляну переведеного въ полькихъ „Выписахъ" для клясы V укладу проф. Прухницкого.

2) Приспѣшити выданье I части „Выписо̂въ" Барвѣньского, мѣстячои въ собѣ творы лiтературы устнои, а предложенои вже въ рукописи.

3) Заняти ся переро̂бкою части II и III „Выписо̂въ" того-жь автора, призначеныхъ для клясы VII и VIII, при чо̂мъ за по̂дставу мае послужити выготовленый авторомъ проектъ змѣнъ и переро̂бки сихъ „Выписо̂въ".

4) Заняти ся выданьемъ новои „Читанки" для I клясы, при чо̂мъ поручаесь авторови, проф. Юл. Романчукови, щобы передъ новымъ еи выготовленьемъ и выданьемъ предложивъ кр. радѣ шко̂льно̂й проектъ щодо змѣнъ, яки̂ мають перевестись.

5) Заняти ся подро̂бною ревiзiею „Читанки" для клясы II, III и IV, якъ щодо ихъ змѣсту такъ и щодо укладу. — Широка дискусiя анкеты доставила цѣлый рядъ указокъ до укладу сихъ по̂дручнико̂въ.

IV. Науку языка руского, тамъ де она есть предметомъ надобовязковымъ, поручено вести въ двохъ о̂ддѣлахъ, въ котрыхъ першiй мае обо̂ймати науку елементарну на по̂дставѣ читанки для II клясы шко̂лъ народныхъ, а другiй мае подати ученикамъ взо̂рцѣ поезiи и прозы рускои, на разѣ на по̂дставѣ читанки для IV клясы шко̂лъ середныхъ, познѣйше же на по̂дставѣ „Выписо̂въ" маючихъ уложитись для V клясы.

Всѣ ти̂ повисши̂ внесеня предложать ся краево̂й радѣ шко̂льно̂й.

Дописи.

Зъ Городеньщины.

Въ осени помѣстивъ я въ часописи „Посланникъ" мою допись о читальняхъ. Допись ту помѣстивъ я въ то̂й а не въ иншой часописи для того, що до теперь була се одинока руска часопись, котру мо̂гъ я, а гадаю що и кождый, взяти до рукъ безъ образы чувствъ моихъ яко католика и Русина, бажаючого певно лишь добра для народа свого. Въ дописи моѣй порушивъ я квестiю нашихъ читалень, а именно справу реорганизацiи ихъ, котрои то реорганизацiи мае по̂дняти ся Тов. Просвѣта. Я домагавъ ся того, щобы Тов. Просвѣта, если хоче по̂дняти ся великого того дѣла, урядило его такъ, щобы зарядъ читалень спочивъ въ рукахъ священнико̂въ, щобы ти̂ послѣдни̂ були всегды и безусловно пастоятелями читалень. Жаданье мое оперъ я на то̂мъ, що читальнѣ наши̂, якъ зъ однои стороны суть дуже и дуже пожиточни̂, такъ зъ другои стороны можуть легко стати ся школою зопсутя, якъ то маемъ доказъ на тыхъ читальняхъ, котрыхъ члены выступають противъ сво-

плакала, поки не спостерегли ся въ хатѣ, поки не о̂дшукали.

VII.

Въ то̂й само̂й хвилѣ стара Палашка заломила руки и заплакала тяжко. Прiйшовъ Олекса до дому, а прiйшовъ першiй разъ въ житю—пяный. Старушка знала, що хотѣвъ о̂нъ въ собѣ залити, та не знала, що о̂дъ теперь не буде дня, щобы Олекса не запивъ ся.

VIII.

Звычайно на то̂мъ ко̂нчать ся исторiи, подо̂бни̂ до повѣстки моей. А исторiй такихъ не сотки, а тысячи̂ цѣли̂. Я позволю собѣ по̂ти еще крокъ дальше. Въ ро̂къ по весѣлю поховали Маланку. Нидѣла, сохла чимъ разъ бо̂льше, ажь до хвилѣ, коли устало серце бити.

Олекса пивъ и пивъ, чимъ разъ бо̂льше. Цѣлый тыждень робить; въ Недѣлю пропе до чиста. Що не напросилася стара Парашка, що не наблагала, не помогло. Олекса робивъ при ґонтахъ на друго̂мъ селѣ. Тыждень цѣлый не приходивъ до села, доперва въ суботу вечеромъ вертавъ, та не до дому, а въ впростъ до корчмы.

Въ самъ день похорону Маланки, вертавъ о̂нъ зъ роботы. Голова звисла на грудяхъ, лице запале, не спо̂знавъ-бысь, що се давный Олекса, найкрасшiй зъ всѣхъ леґинѣвъ села. Наразъ роздавъ ся спѣвъ. Се зъ хаты выносили домовину Маланки. Олекса, котрый не знавъ нѣчого о смерти поко̂йницѣ, поспытавъ людей, кого се хоронять.

— Маланку — о̂дповѣвъ ро̂внодушно запытаный-

— Маланку! — крикнувъ Олекса, и кинувъ ся на домовину зложену вже на фѣру. Маланко, на що тебе забрали, за другого присилували? Одорвали люде Олексу. Похо̂дъ рушивъ до церкви, а Олекса — до корчмы. На другiй день ю знайшли неживого. Вертаючи пяный до дому, упавъ зъ кладки въ воду — утопивъ ся. Поховали бѣдно, убого; то̂лько щастя, що зложили бѣля Маланки.

IX.

Въ ко̂лька дней по его смерти, по̂шла стара Палажка помолити ся на гро̂бъ сына. Межи двома могилами клячала Гапка. Стара —Палажка не смѣла по̂до̂йти, и тутъ уступила богачцѣ мѣсця.

— Дѣти мои — плакала Гапка — дѣти мои, на що розлучила я васъ, на що завязала вашу долю! Чи не лѣпше булобы вамъ у купцѣ? Прiйшло каянье, та по̂зно, шепнула Палажка, и стала мовити „Отче нашъ" за душу Олексы та Маланки.

Iеронимъ Я. Луцыкъ.

ихъ священникôвъ, читають ґазеты, якъ: „Народ“, „Русское Слово“, „Науку“ и иншй того рода псевдорускй письма. Читальня дальше мае велику задачу ублагородняти нарôдъ. Она доповненьемъ Церкви, она ôдучуе блудôвъ, вщѣплюе чесноты, словомъ, есть то лѣкъ неоцѣненый, котрый добре ужитый приносить не сотный но тысячный овочь. Но ктож• пытаюсь потрафить его лѣпше ужити якъ не священникъ? Кто бôльше знае потребы народу нашого, а тымъ способомъ, кто найлѣпше потрафить ся хôснувати читальнею, котра потребамъ тымъ зарадити може? Що моглобы бы помочи, если священникъ выступовавъ противъ зôпсутю, яке приносять згаданй и другй ґазеты, а замѣры его еслибы нищили злй вплывы читальнѣ? Зъ обовязку свого мусѣвъ-бы священникъ выступити противъ читальнѣ, якъ дѣйстно не одинъ вывыступае, якъ выступивъ и той священникъ, котрого „Народ“ радивъ членамъ читальнѣ выкенути зъ комнаты товариства за дверѣ. Но не мѣсце тутъ цѣлкомъ розписуватись надъ причинами, котрй приказують, щобы просвѣта народа нашого спочивала въ рукахъ священства, о тôмъ, що лишь тогды принеслабы она корысть, пересвѣдченый зъ насъ кождый. Я згадивъ лишь про тое, а теперь приступаю до самои рѣчи.

Чи увзгляднить тов. Просвѣта тое, що въ нынѣйшнôй дописи пôдношу? Чи урядить дѣло такъ, щобы священникъ не бувъ нѣчимъ вязаный и въ кождôй хвилѣ мôгъ зарядити въ читальнѣ такй змѣны, якй уважавъ-бы за найлѣпшй? Чи увзгляднить, се рѣчь, котру будучнôсть покаже; але по моѣй гадцѣ увзглядити повинна. Просвѣта выслала на дняхъ представителѣвъ своихъ до Є. Е. Просвященного Митрополита, и просила о благословеніе на дальшу дорогу свого труду; тымъ самымъ зазначила, що хоче пôдлягати и повиноватись Церквѣ, що хоче трудити ся въ напрямѣ Церквою одобренôмъ. Длятого гадаю, що приступаючи до реорганизаціи читалень, центральный выдѣлъ Просвѣты порозумѣе ся зъ властями церковными; постарае ся щобы до выдѣлу, въ котрого рукахъ буде спочивати зарядъ товариства, ввôйшли представителѣ тыхъ властей, що урядить дѣло такъ, що Церковь нѣколи не буде потребовала выступати противъ пôднятыхъ Просвѣтою змагань.

Тогды дѣло читалень посуне ся впередъ, тогды читальнѣ ôдповѣдять своѣй задачѣ, устануть дотеперѣшнй говореня, що читальнѣ не лишь, що не приносять хôсна, но и псують нарôдъ, устане недовѣрчивôсть, зъ якого правительственнй органы глядять на читальнй нашй. Нехай тов. Просвѣта застановить ся добре надъ справою тою, не легковажмо ѥѣ, бо се одна зъ найбôльшихъ справъ, котрй ждуть полагодженя и то скорого. Нехай зважить, що рѣчею товариства нищити лихй вплывы, якй ширять межи народомъ нашимъ злобнй корифеѣ западныхъ блудôвъ и маскою святости покрытй поклонники пôвночи. Безъ Церкви, Просвѣта того не зробить. И дальше: най Просвѣта боронить своеи чести; ей члены и то однй зъ найвиднѣйшихъ, публично закинули ѣй ôдступленье ôдъ первѣстнои чистоты и святости своеи цѣли, и прихиленье ся на дорогу, по якôй радше ступати бы радикаламъ, якъ Просвѣтѣ. Єсли увзглядить Просвѣта тое, чого я, а зô мною много и много другихъ жадае, буде се найлѣпшимъ доказомъ, що закиды ѣй ставленй позбавленй всякои реальнои пôдставы. Що булобы, еслибы Просвѣта жаданя того не увзгляднила?; еслибы на власну руку заняла ся реорганизаціею читалень и справу ту ôддала въ руки кôлькохъ свѣтскихъ людей, а священство поставила по заду? Пытанье то розвяжу въ одномъ зъ найблизшихъ чиселъ „Народнои Часописи“.

Членъ тов. Просвѣта.

Кроника.

— **Ц. к. Рада шкôльна краєва** именовала сталого учителя Александра Роскоша, въ Городници, сталымъ учителемъ управляючимъ 2-клясевои школы етатовои въ Городници; тымчасову учительку, Теофилю Березовску, въ Рудъ, сталою учителькою школы етатовои въ Руднѣ,

— **Президентъ** львôвского высшого Суду краєвого, п. Симоновичь, выславъ до пôдчиненыхъ собѣ судôвъ розпорядженье, щобы не вызначували терминôвъ на рускй свята и въ днѣ святочнй рускй, щобы не завзывали сторôнъ до ставленя ся передъ судъ. Заразомъ приказуе судамъ постарати ся о добрй календарѣ, бо деякй зъ судôвъ оправдували надужитя того рода тымъ, що календарѣ подають недокладно днѣ святочнй рускй.

— **Новый судъ окружный.** Рѣшеньемъ цѣсарскимъ зъ 29 грудня утвореный въ окрузѣ львôвского высшого суду краєвого новый судъ окружный вг Стрыю. До нового суду придѣленй суды повѣтовй: въ Болеховѣ, Долинѣ, Рожнѣтовѣ, Сколѣмъ, Стрыю, Николаєвѣ, Журавнѣ, Жидачевѣ и Мединичахъ, котрй доси належали до суду окружного въ Самборѣ. Новый судъ окружный въ Стрыю переводити буде въ своѣмъ окрузѣ такожь судôвництво въ справахъ торговельныхъ. Для мѣста Стрыя и околицѣ установляєсь мѣско-делеґованый судъ повѣтовый замѣсть дотеперѣшного суду повѣтового. Часъ, ôдъ коли новый судъ окружный зачне урядовати, означить познѣйше Министерство справедливости и подасть до публичнои вѣдомости. Симъ розпорядженьемъ не нарушеный въ нѣчôмъ обсягъ дѣланя суду окружного въ Самборѣ, яко суду гôрничого.

— **Зелѣзниця Кароля Людвика** мала приходу ôдъ 1 сѣчня до 20 грудня с. р. на шляху Львôвъ-Краковъ 6,901.009 зр., на шляху Львôвъ-Броды-Пôдволочиска 1,634.265 зр., на шляху Ярославъ-Сокаль 417.246 зр. а на шляху Дембиця-Розвадôвъ 104.488 зр., разомъ 9,057.019 зр. Порôвнавши сей приходъ зъ приходомъ въ тôмъ самôмъ часѣ минувшого року, показуєсь надвышка о 463.217 зр.

— **Товаристро ощадности невѣстъ** завязало ся въ Коломыи. Яко цѣль поставило собѣ товариство: ширити въ родинахъ почутье обовязку мудрои ощадности; заохочувати до складаня невеликихъ датковъ до касы товариства, зъ чого мае утворити ся фондъ, процента котрого оберненй будуть на цѣли економично-благотворительнй; вспомагати зубожилыхъ властителѣвъ меншихъ посѣлостей соляныхъ, и спомаганье убогихъ громадъ въ основаню школъ народныхъ. Такихъ товариствъ мы хотѣли-бы мати якъ найбôльше.

— **До Кракора,** доносить *Kurjer Pozn.*, прибувъ Павло Бужецъ зъ жѣнкою и двоєма дѣтьми. Бужецъ утѣкъ передъ утискомъ религійнымъ. Поліція россійска робила все, щобы конечно примеволити Бужеца до принятя православія, або щобы знайти бодай якій небудь позôръ, будь-то-бы Бужецъ згоджуе ся на принятье православія. И такъ н. н. завзываютъ его и жену передъ судъ яко свѣдкôвъ, и ставляють попа, щобы передъ нимъ зложили присягу, а тогды узналибы ихъ за добровôльно принявшихъ православіе. Наколи Бужецъ здрадивъ свôй замѣръ утечи, поліція россійска стала стислѣйше его слѣдити, щобы не мôгъ нѣчого спродати Грицъ Ликащукъ, вôйтъ, котрый покинувъ свою вѣру, а принявъ шизму, заходивъ часто до хаты Бужеца, намавлявъ его, щобы принявъ царску вѣру, а при тôй нагодѣ слѣдивъ, чи чого не продано. Лишь тайкомъ удало ся Бужецамъ спродати часть рѣчей и утечи до Кракова. Якъ великою та вѣра, для котрои радо вырѣкають ся ей поклонники всего иншого! Чи много знайшлобы ся межи православными, котрй скорше выреклибы ся хаты своеи. якъ вѣры, пытанье то розвяже собѣ кождый, кто лишь мае яке таке понятье о шизмѣ.

— **Гôдне наслѣдованя** право вôйшло въ Новôмъ Иорку въ днемъ 1 грудня въ житье. Силою права того заборонено малолѣтнымъ, котрй не скôнчили еще 16 року, уживанье тютюну. Родичѣ переступаючихъ тое право, будуть каранй карами грошевыми ôдъ 3 до 10 долярôвъ. Чи у насъ не можна завести чогось подôбного?

— **Убити** власну матѣръ хотѣвъ у Вѣдни 11-лѣтный хлопець, сынъ котляра Зелинки. Тяжко поранена ножемъ невѣста, ледво змогла вырвати ся зъ рукъ малолѣтного убѣйцѣ. Передъ судомъ зôзнавъ Зелинка, що зробивъ се зъ намовы свого ôтця, котрый ôдъ кôлькохъ лѣтъ живъ въ незгодѣ зъ жѣнкою. И батька и сына увязнено.

— **Шверинске правительство** оголосило, що вѣсть котру рознесли часописи, будь-то-бы Бисмаркови жертвовано президентуру министерства шверинско-меклъенбурского, не мае жаднои пôдставы.

— **Въ Заболотовѣ,** зъ причины пануючого межи дѣтьми кору, замкнено школу на часъ необмеженый.

— **Крещеніе** шестого сына цѣсаря Вильгельма ôдбуде ся дня 26 сѣчня.

— **Редакція наша** получае много писемъ и корреспонденцій, зъ котрыхъ не може корыстати для браку пôдпису того, кто вѣсти тй подае. Длятого просимо всѣхъ корреспондентôвъ нашихъ, щобы дописи свои пôдписували повнымъ именемъ, при чôмъ однакъ звертаемъ и на тое увагу, що имена корреспондентôвъ лишають ся всегдю тайною редакціи.

Вѣсти епархіяльнй.

Презенту одержали, оо. Андрей Дольницкій на Гологоры. Евстахій Меруновичь на приходъ св. Ап. Петра у Львовѣ, Якобъ Мандзѣй на Войниловъ, Стефанъ Городецкій, капелянъ Впр. митрополита, на Вербиловцѣ коло Рогатина.

На конкурсъ зъ речинцемъ дô 7 марта 1891 розписанй приходы: Синькôвъ, дек. холовѣвского; Жупанье, дек. скôльского; Богданôвка, дек. збаражского; Бурштинъ, дек. рогатиньского.

Правительство асиґнувало пенсію зъ фонду религійного приватнымъ сотрудникамъ въ Жуковѣ въ квотѣ 300 зр. на одинъ рôкъ и въ Осталовичахъ 300 зр. рôчно до житя тамошного пароха.

Канонічну институцію одержавъ о. Созонтъ Медвецкій на приходъ Ôльховку.

Митроп. Консисторія ôднеслась до президіи Намѣстництва о згоду на канон. институцію оо.: Мих. Гаврилюка на Иловъ и Иполита Погорецкого на Бродки.

Введенй оо.: Мих. Сосенко въ сотрудництво въ Плаучи, Людомиръ Зарицкій въ сотрудництво въ Семигиновѣ, Иполитъ Погорецкій въ сотрудництво въ Щирци, Володимиръ Пôдсоньскій въ зарѣдательство Звиженя, Іоанъ Насальскій въ сотрудництво Толщева и Ем. Боберскій въ сотрудництво въ Романовѣ.

Увôльненый о. Василь Навроцкій ôдъ сотрудництва въ Щирци.

ТЕЛЕҐРАМЫ.

Вѣдень, 16 сѣчня. Краєвый Маршалокъ Сойму Ниж. Авст. закôнчивъ соймове засѣданье трикратнымъ воскликомъ въ честь Цѣсаря, котрый, признавши свою санкцію статутови великого Вѣдня, ущастлививъ пôвтора миліона людности.

Вѣдень, 16 сѣчня. Изба ґелдова рѣшила въ наслѣдокъ докоряючихъ атакôвъ на ню Сойму низшо-австрѣйского, звернути ся до Намѣстника зъ прошеньемъ, щобы той взявъ сѣ пôдъ свою оборону.

Вѣдень, 16 сѣчня. Цѣсарь принимавъ нынѣ на авдіенціи гр. Баденього.

Вѣдень, 16 сѣчня. Є. Е. п. Намѣстникъ вразъ зъ женою буде нынѣ у Архикнязя Кароля Людвика.

Москва, 16 сѣчня. Въ ôдвѣтъ на ґратуляцію, новорôчну ґубернатора кн. Долгорукова, царь депешою ôдповѣвъ: що молить Бога, щобы и въ тôмъ роцѣ миромъ и благоденствіемъ зволивъ благословити.

Прага, 16 сѣчня. Ческій соймъ до пятигодиннôй розправѣ, залагодивъ §§. 34 и 34 предложеня о Радѣ краєвôй агрономичнôй. Вашатый говоривъ черезъ двѣ години и бувъ двократно завзываный до порядку. До §. 35, ôдносячого ся до еляборату регулямину Рады, Матушь поставивъ свое внесенье, вже перше прійняте въ комисіи, котрый палата ôдкинула голосами пословъ бôльшои посѣлости и Нѣмцѣвъ противъ голосамъ Старо- и Молодочехôвъ.

Алґеръ, 16 сѣчня. Вчера замѣчено тутъ сильне землетрясенье, по котрôмъ наступили ще два лекшй здригненя землѣ.

Берлинъ, 16 сѣчня. Въ парляментѣ деп. Висеръ, зазначивши заслуги кн. Бисмарка, заявивъ, що заслуги коло соединеня Нѣмеччины треба приписати выключно Гогенцолернамъ.

Парижъ, 16 сѣчня. Увязненый въ Olot въ Испаніи, мовъ-бы-то Падлевскій, зве ся властиво Леопольдъ Каберчъ, бельгійскій дезертеръ.

Берлинъ, 16 сѣчня. Послѣдными днами позволено знову на впроваджуванье продажнои худобы зъ Австро-Угорщины до 13 нѣмецкихъ мѣстъ. Вже теперь до 51 мѣстъ нѣмецкихъ свобôдный есть импортъ товару, а межи тыми и до Берлина. Кождого вôвтôрка преходять вже партіи худобы до Берлина черезъ Одербергъ, а до иншихъ мѣстъ що середы.

Переписка Редакціи.

Члены громады Стрѣлиска. Простѣтъ, но дописи не пôдписанои, (въ случаю такôмъ якъ у васъ, хотябы однымъ членомъ), помѣщати не можемо.

Ôдвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Инсераты до „Народнои Часописи“ просимо пересылати до конторы пана **Льеопольда Литыньского** у Львовѣ, ул. Валова ч. 14. Цѣна стиха въ одноразовôмъ инсератѣ стоить 7 кр., при бôльше разовôмъ помѣщеню 6 кр. ôдъ стиха петитового. Пп. Купцѣ и Промышленники, котрî частѣйше будуть свои оповѣщеня умѣщати, одержують ôдповѣдный рабатъ.

K. k. priv. allgemeine österreichische Boden-Credit-Anstalt.

Bei der am 31. December 189 stattgehabten achtundvierzigsten Ziehung der 5%igen Staats-Domänen Pfandbriefe wurden nachfolgende Nummern gezogen:

Nr 7701 bis 7700	Nr. 133001 bis 133100	Nr. 193501 bis 193600	Nr. 286601 bis 286700
„ 9101 „ 9200	„ 135701 „ 135800	„ 2095 1 „ 209600	„ 289801 „ 289900
„ 19401 „ 195 0	„ 140301 „ 140400	„ 214301 „ 214400	„ 293101 „ 293200
„ 44801 „ 44900	„ 146801 „ 14690	„ 229901 „ 230000	„ 313201 „ 31 300
„ 44 01 „ 45000	„ 149201 „ 149300	„ 243301 „ 243400	„ 346201 „ 346300
„ 68701 „ 68800	„ 159601 „ 159700	„ 245301 „ 245400	„ 364201 „ 364300
„ 91601 „ 91700	„ 1742 1 „ 17 300	„ 257901 „ 58000	„ 3690 1 „ 36 100
„ 99801 „ 99900	„ 1 9 01 „ 179100	„ 264801 „ 2649 0	„ 370101 „ 370200
„ 115701 „ 115800	„ 191801 „ 191900	„ 273901 „ 2740 0	„ 378601 „ 378700
„ 123901 „ 124000			
Nr 379501 bis 37 60 0	Nr. 425601 bis 425700	Nr. 452101 bis 452200	Nr. 482001 bis 4821 0
„ 386301 „ 386400	„ 444401 „ 44450	„ 456301 „ 456400	„ 496101 „ 496200
„ 406901 „ 407000			

Die Rückzahlung dieser gezogenen Pfandbriefe erfolgt vom 1. März 1891 an bei den Cassen der Anstalt in Wien und Paris.

Die Verzinsung dieser Pfandbriefe hört mit 1. März 1891 auf Die Coupons der gezogenen Pfandbriefe werden zufolge Art. 146 der Statuten zwar fortan ausgezahlt, jedoch wird der Betrag derselben bei der Einlösung der Pfandbriefe vom Capital in Abzug gebracht

Verzeichniss derjenigen Serien verloster Staats-Domänen-Pfandbriefe, von welchen noch Pfandbriefe ausständig sind

(am 31. December 1890).

2901—**3**000 **4**101—200 201—3 0 **8**601 700 **9**301—400 601—700 **12**101—200 **14**401—500 **16**001—100 101 200 **23**601—700 **31**701—800 **391** 1—200 501—60 **45**701—800 **46**401—500 **529**01—**53**000 501—600 **55**201—300 401—500 **58**101—200 **62**401—500 **64**801—9 0 **65**001—100 201—300 **669**01—**67**000 **69**801—900 **70**401—500 **75**501 600 **78**401—500 501—600 **80**601 700 **81**01—**82**000 601—700 **8470** —800 **88**501—600 **9** 201—300 **95**401 500 **109**001—100 **114**601—700 **1152** 1—3 0 **118** 01—400 **128**201—300 **131**201—300 **141**001—100 101—200 **143**201—300 801—900 **144**201—300 **145**301 400 701—800 **1461** 1—200 **148**301—40 **150**201—300 601—700 **151**801—900 **153**501 600 **154**201—300 6 1—700 **156**701—800 **159**301—400 **165**001—100 701—80 **169**301 400 **172**501—600 **173**501—600 60 —70 **178** 1 400 **180**701—800 **181**901—**182**000 101—200 **185**701—800 **190**301—400 901—**191**000 **192**101—200 **195**701—800 **297**201—300 **199**301—400 **200**101—200 901—**201**000 301—4 0 701—800 801—900 **206**201—300 301—400 **224**901—**225**000 101—200 801—900 **231**201—300 **232**301—4 0 **234**101—200 **235**001—100 **236**101—200 **228**001—100 **244**601—700 **246**801—900 **247**901—**248**000 **254**301—500 **256**701—8005 **262**501—600 **264**101—167 **265**001—100 701—800 **267**501—600 **268**801—900 **271**401—500 **272**01—300 **273**801—900 **274**901—**275**000 601—700 **2764** 1—500 **284**201 30 **285**901—**286**000 **288**001—100 **289**601—7 0 **291**001—100 **296**701—800 **301**401—500 **302**601—00 **311**001—100 601—700 **317**701—800 **323**601—700 **324**701—800 **328** 01—700 **3** 9801—900 **335**701—800 **339**01—900 **349** 01—**341** 00 601—700 801—900 **343**701—0 **344**901—**345** 0 **347**001—1 0 401—500 **3484** 1—500 **35**301—400 **359**9001—**360**000 **361**301—400 **364**501—600 **366**501—6 0 **367**30 —400 **377**601—700 **382**601—684 901—**383**000 **388**201—300 601—700 **389**901—**390** 09 **399**601—700 **401**401—500 701—800 **402**301—400 **403**501—600 **446**801—9 0 **407**601—700 **410**601—70 **412** 01—**413**000 **414**701—800 **415**701—800 **418**101—200 **420**301—400 **421**01—**422**000 **424**001 100 901—**425**000 **429** 01—100 601—600 **431**501—6 0 **437**001—100 **438**301—400 **442**001—100 801— 00 **450**801— 00 **451**901—**452**000 **453**501 600 **455**101—200 **457**601—700 **458**901—**459**000 **466**001—100 **467**901—**468**000 **469**801— 00 **470**001—1 0 **472**301—400 **473**101—200 **475** 01—**476**000 **487**001—100 **488**001—100 **490**101—2 0 **491**201—300 **494**901—**495**000 901—**496**000.

Bei der am 31. December 1890 stattgehabten sechzehnten Ziehung der 4%igen und achtzehnten Ziehung der 4%igen 50-jährigen an valut Pfandbriefe der k. k. priv. allgemeinen österreichischen Boden-Credit-Anstalt wurden nachfolgende Stücke gezogen:

4%ige Pfandbriefe:

a fl. 100: Nr. 136, 1158, 1378, 1432, 1501, 2 04, 2418, 2559, 2605, 3848, 3883, 4252, 4400, 4613 4642, 4702, 4832, 4837.

a fl 500: Nr 32

a fl 1000: Nr. 163, 1031, 1413, 1512, 2314, 2379, 2677, 2824, 3316, 4053, 4542, 5005, 5085, 5269, 5732, 5790, 6171, 6680, 7376, 7952, 8071, 8140, 8728, 8755, 8831, 9160, 9296, 9967

a fl 10.000: Nr. 265

4 %ige Pfandbriefe:

Die derzeit im Umlaufe befindlichen, bisher noch nicht verlosten Pfandbriefe:

a fl 100 der Nummern von 20 1 bis 2100, 27 1 bis 2800, 3601 bis 3700, 3801 bis 3900, 3901 bis 4000, 5101 bis 5200, 5401 bis 5500. 8101 bis 8200, 8201 bis 8300.

a fl 500 der Nummern von 701 bis 800 1501 bis 160 .

a fl 1000 der Nummern von 1 1 bis 1600, 220 bis 2300, 4001 bis 4100, 5301 bis 5400, 5601 bis 5700, 12001 12100, 12301 bis 12400, 12701 bis 1280, 14201 bis 14300, 14801 bis 14900, 16301 bis 16400, 19201 bis 19300, 20101 bis 20200.

a fl. 10.000 der Nummern von 81 bis 90, 231 bis 240, 291 bis 300, 321 bis 330, 591 bis 600, 661 bis 670, 841 bis 850, 851 bis 860, 1171 bis 1180, 1211 bis 1220, 1341 bis 1350, 1511 bis 1520, 1751 bis 1760, 1791 bis 1800, 1801 bis 1810

Auf Namen:

a fl. 10.000 der Nummern 12, 26, 62, 76.

Die Rückzahlung der gezogenen Pfandbriefe erfolgt vom 1. April 1891 an bei der Hauptcassa in Wien.

Die Verzinsung dieser Pfandbriefe hört mit 1 April 1891 auf; die Coupons der gezogenen Pfandbriefe werden zufolge Art. 146 der Statuten zwar fortan ausgezahlt, jedoch wird der Betrag derselben bei der Einlösung der Pfandbriefe vom Capital in Abzug gebracht

Nachverzeichnete, bei den früheren Verlosungen gezogene 4%- und 5½%ige 50-jährige Bankvaluta-Pfandbriefe sind bis heute zur Einlösung nicht präsentirt worden. und zwar:

4%ige Pfandbriefe:

a fl. 100: Nr. 183, 468, 962, 1036, 1267, 1756, 1959, 2022, 2071, 2104, 2763, 3544, 3616, 3890, 4314, 4415, 4834.

a fl. 500: Nr 356 867.

a fl. 1000: Nr. 1456, 1556, 2419, 2504, 2773, 2810, 3061, 6733, 7446, 8059, 9543, 10426, 10888

a fl. 10.000 Nr. 24.

4½%ige Pfandbriefe:

a fl. 100: 105 226 248 306 319 329 420 650 659 704 768 777 778 798 828 869 917 919 922 **1**006 015 050 171 173 272 346 391 392 574 575 647 676 681 695 749 757 791 797 830 878 881 882 981 **2**039 072 316 318 340 342 557 652 654 675 814 815 8 6 17 818 819 82 821 822 824 826 843 886 961 998 999 **3**054 215 219 221 222 223 2 2 233 235 2 6 260 262 263 291 385 440 442 443 444 459 460 461 462 500 537 55 564 575 61 612 663 696 7 0 871 889 **4**206 218 223 224 251 351 418 498 639 659 879 08 932 933 934 939 940 941 944 946 947 950 52 956 961 98 982 983 984 985 991 994 995 998 **5**003 021 041 052 067 068 085 094 112 182 22 228 229 259 271 302 303 305 310 312 314 3 5 319 325 328 334 335 337 339 340 349 350 351 355 358 360 362 363 376 378 379 381 382 3 3 398 531 539 540 571 582 583 744 843 864 71 887 904 9 6 907 908 **6** 4 205 206 207 208 210 227 230 240 241 242 24 253 285 287 28 292 2 3 295 33 432 576 636 667 669 693 694 788 884 990 994 **7**00 307 309 324 327 362 378 553 554 571 618 620 651 652 655 657 715 716 7 4 738 739 740 741 74 762 763 813 903.

a fl. 500: 10 129 149 186 187 217 228 229 238 241 284 296 310 316 330 334 339 344 345 347 348 351 352 353 354 356 360 361 378 382 383 387 392 401 402 406 408 417 421 4 2 425 426 437 439 442 448 465 471 488 489 496 500 504 505 513 531 537 538 56 574 5 6 621 770 802 879 881 902 904 905 907 908 909 910 917 919 920 22 9 3 924 925 927 931 933 934 940 946 947 957 961 969 979 983 87 990 992 993 **1**010 064 102 1 6 107 109 112 113 118 123 125 130 133 136 143 147 148 149 150 153 158 160 161 164 174 179 180 181 184 185 191 193 198 200 201 202 203 2 4 208 216 249 283 295 365 392 404 417 528 575 677 715.

a fl 1000: 168 169 273 299 333 334 448 952 **1**074 134 638 992 **2**249 505 506 523 524 525 526 557 **3**267 390 613 618 678 **4**334 335 336 37 422 550 742 934 935 936 **5**062 409 445 446 569 570 760 **6**190 191 192 1 3 194 195 196 197 204 205 257 260 261 631 65 66 877 958 **7**106 107 108 163 164 165 166 167 230 559 612 926 **8**207 621 645 820 **9**094 361 389 393 4 0 847 **10**047 0130 695 735 736 746 747 748 49 750 751 752 **11**165 167 175 219 220 221 222 223 582 624 647 738 **12** 06 122 185 570 628 661 937 **13**068 226 348 423 424 425 426 427 428 465 497 522 523 524 593 **14**477 478 482 713 **15**238 376 571 876 **16**268 292 863 866 **17**003 030 033 035 051 053 63 64 065 069 071 240 243 284 285 286 41 545 563 707 917 **18**005 006 048 070 206 207 617 621 **19**906 252 953 954 955 96 .

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.